

men det er Danmark, Sverige og Luxembourg, langt foran Tyskland, Frankrig og de store euro-lande.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Statsministeren har jo anlagt sådan en lidt ny stil her ved det nye års begyndelse, og det er jo forfriskende og godt. Derfor synes jeg, det også kunne være på sin plads, hvis statsministeren fik rensset luften i forhold til den valgkamp, der fandt sted frem til den 28. september sidste år, og fik gjort det klart, at man fra regeringens side naturligvis har fortrudt, at man i perioden op til afstemningsdatoen gjorde det klart for den danske befolkning, at hvis man stemte nej, så gjorde man Danmark til et medlem af B-rang i den europæiske klub, så gjorde man Danmark til en andenrangs nation. For alt viser jo også efterfølgende, at det ikke er sagen. Det er ikke sådan, man skal tackle det. Og det, at befolkningen træffer et valg om, hvorvidt man skal afskaffe sin nationale valuta eller ej, er et spørgsmål, som befolkningen må tage stilling til, og som ikke på nogen måde har indflydelse på, at Danmark er en nation, der såvel af regeringen som af Folketinget skal betegnes med nogle positive ord.

Kan vi ikke bare få rensset luften og få statsministeren til at erkende, at han i virkeligheden har fortrudt, at man førte den valgkampagne frem til den 28. september sidste år?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Må jeg sige til hr. Thulesen Dahl: Jeg tror ikke, at man skal lave om på sig selv. Jeg har et klart standpunkt som hr. Thulesen Dahl. Jeg har altid ment, siden jeg begyndte at udtale mig om sagen og havde gjort op med mig selv, at Danmark var bedst tjent med et ja. Det ved hr. Thulesen Dahl, og det ved hele Danmark, og det mener jeg fortsat, men det er jo ikke det samme, som at jeg ikke som statsminister og som menneske og som medlem af Folketinget skal respektere folkeafstemningen, som jeg selvfølgelig gør, og det vil jeg gerne bekræfte. Derfor står jeg ved mine holdninger, også den debat, vi havde op til den 28. september 2000.

Det andet, jeg vil sige til hr. Frank Dahlgaard, er som sagt: Hverken jeg eller mine ministre har udtalt os nedsættende om Danmark. Vi varetager Danmarks interesser, som vi skal – og mere til – ude omkring i verden, også i Europa. Det vil vi selvsagt fortsætte med.

Jeg føler ikke, jeg har mere at tilføje til spørgsmålet her.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1015

3) Til statsministeren af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

»Vil statsministeren forklare, om han fortsat er af den opfattelse, at der er behov for at »bygge bro« i EU-spørgsmålet og dernæst redegøre for, om en sådan »byggen bro« ikke nødvendigvis må betyde, at EU-tilhængerne peger på områder, hvor deres EU-politik ændres for at komme EU-skeptikerne i møde?«

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vi fik jo gudskelov det nej den 28. september sidste år. Vi har beholdt vort lands valuta, kronen. Efter afstemningen, som jo gik statsministeren og regeringen og et stort flertal i Folketinget og en lang række interesseorganisationers ledelser imod, kom det fra en del, at nu skulle der bygges bro i EU-spørgsmålet. Det var nødvendigt i højere grad at finde en fællesnævner mellem befolkningens flertal og de politikere, som havde med EU-sagen at gøre i det daglige.

Vi har fra Dansk Folkepartis side ventet med spænding på at høre noget mere om, hvordan den byggen bro skal finde sted, men vi har stort set ikke hørt noget siden den 29. september 2000 og til nu.

Vi havde forventet, efter at Nicetraktaten var færdigforhandlet – for det var statsministerens skalkeskjul for ikke for alvor at tage fat på debatten inden da – at der måske i nytårstalen eller andre steder var kommet nogle klare svar på, hvordan der skulle bygges bro. Det kom der ikke.

Derfor har vi følt det nødvendigt at tage en debat her i salen i dag, hvor vi først og fremmest selvfølgelig vil have statsministeren til at bekræfte, at det fortsat er linjen, at man vil bygge bro. Og dernæst selvfølgelig diskutere, hvordan der så i praksis kan bygges bro.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Allerførst vil jeg gerne bekræfte over for hr. Thulesen Dahl, at jeg fortsat anser dét som en vigtig opgave for både mig og min regering, men egentlig for alle, og egentlig også for begge parter, vil jeg sige til hr. Thulesen Dahl, altså både dem, der argumenterede for et ja, og dem, der argumenterede for et nej. Vi har en fælles interesse i at få bygget bro.